

Hallássérült Hívek Hírlapja

XXXI. évf. 9. szám

2018. szeptember

LITURGIKUS „B” év

(Kis misekönyvben a szentmise rendje: 11-23. oldal, könyörgések és olvasmányok szövege/továbbiakban: szöveg ..... oldal.)

Szeptember

2. Évközi 22. vasárnap

(szöveg 281-284. old., pref.: 32-35. old.)

8. KISBOLDOGASSZONY

(szöveg 384-387. old., pref.: 36. old.)

9. Évközi 23. vasárnap

(szöveg 285-288. old., pref.: 32-35. old.)

14. SZENT KERESZT FELMAGASZTALÁSA

(szöveg 388-392. old., pref.: 391. old.)

16. Évközi 24. vasárnap

(szöveg 289-292. old., pref.: 32-35. old.)

23. Évközi 25. vasárnap

(szöveg 293-296. old., pref.: 32-35. old.)

30. Évközi 26. vasárnap

(szöveg 297-300. old., pref.: 32-35. old.)

HALLÁSSÉRÜLTEK SZENTMISÉI

Budapest:

✠ *Piarista Gimnázium Kápolnája,*

V. kerület, Budapest, Piarista utca 1.

szeptember 2., 9., 16., 23. és

30. vasárnap délután 3 órakor

Vidéken:

Hely	Mikor?	Hány órakor?
Miskolc	szept. 9., okt. 14.	15.00
Pécs	szept. 2., okt. 7.	14.00

PROGRAM

Hagyományainkhoz híven, Szűz Mária tiszteletére és a Turista Klub alapításának emlékére szeretettel meghívjuk Önt és kedves családját a hálaadó szentmisére, ami **2018. szeptember 8-án szombaton délelőtt 11 órakor** lesz Dobogókőn, a siketek Szűz Mária kegyhelyén.

Turista Klub és
Hallássérült
Pasztoráció

GYÁSZHÍR

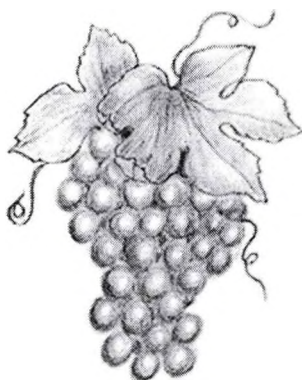

Eszter Bicking, leánykori néven Lippay Eszter hallássérült testvérünk 67. életévében, 2018. augusztus 16-án örökre eltávozott az élők sorából, hazaköltözött a Teremtő Urunkhoz.

Kedves asszonynak ismertük Öt. Ő is tagja volt a Hallássérült Pasztorációnak, sok helyen zarándokolt a boldogult Nővérekkel együtt, a Passiójátékban is nagyon szívesen szerepelt mint Szűz Mária. Addig volt velünk, amíg nem házasodott oda Németországba, német férjéhez. Egyetlen lányuk született, tőle meg két unokájuk. Amíg Eszter édesanyja élt, addig mindig hazajött Magyarországra, sőt felkereste a Hallássérült Pasztorációt is. Szóban is említette, hogy szeretettel gondolt ránk, hiányoztunk neki.

Lapzárta után még nem tudjuk a temetés időpontját. Végakarata szerint Budapesten lesz a temetés.

Isten nyugosztalja Öt!

EVANGÉLIUM

Szent Márk könyvéből

(Mk 7,1-8. 14-15. 21-23)

Egyik napon farizeusok és írástudók mentek Jézushoz. A farizeusok észrevették, hogy néhány apostol nem mosott kezet evés előtt. Ez nem tetszett a farizeusoknak. A zsidók mindig tiszta kézzel szoktak enni és mindig alaposan kimosták az edényeket. Minden szülő így tanította a gyermekét, hogy a tisztaság nagyon fontos. A farizeusok és írástudók megkérdezték Jézustól: „Miért nem mosták meg a kezüket a te tanítványaid? Miért nem tartják meg az ősök hagyományát?”

Jézus így felelt: „Ti kétszínű emberek vagytok. Az Isten parancsait nem tartjátok meg, csak az ősök hagyományait tartjátok meg. Ti nem tisztelitek

az Istent szívből, csak mondjátok, hogy tisztelitek az Istent.”

Azután Jézus a népnek mondta: „Figyeljetek rám és értsétek meg, amit mondok. Nagyobb baj, ha a lélek piszkos, mint amikor a kéz piszkos. A lelkünk piszkos lesz a rossz gondolatoktól, a bűnös szextől, lopástól, gyilkosságtól, házasságtöréstől. Bepiszkítja a lelket a csalás, a részegeskedés, az irigység. Piszkos lesz a lélek, ha kevély, könnyelmű, rosszindulatú, kapzsi és csúnyán beszél az Isten ellen. Ez mind nagyobb baj, mint a mosatlan kéz. A rossz mind belülről jön és bepiszkítja az embert.”

Szűz Mária születése – Kisboldogasszony

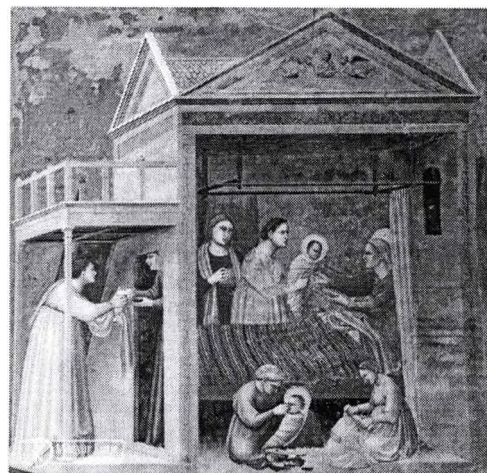
Szeptember 8-án, Kisboldogasszony napján Egyházunk Szűz Mária születésnapját ünnepli.

A jeruzsálemi hagyomány a Bethesda fürdő mellett tisztelte Mária születésének helyét. Az 5. század elején Szent Anna tiszteletére templomot építettek itt, melynek felszentelési évfordulóján, szeptember 8-án emlékeztek meg Mária születéséről. A nyugati egyházba valószínűleg I. Sergius pápa vezette be az ünnepet a 7. század végén, majd IV. Ince pápa a 13. században nyolcadot csatolt hozzá, mely 1955-ig élt.

Az ünnep magyar elnevezése a 15. századig vezethető vissza. Kisboldogasszony ünnepe országszerte kedvelt búcsújárónap. A Stella puerpera Solis ('hajnali szép csillag') tiszteletére szokás volt szeptember 8. hajnalán a napfelkeltét a szabadban várni, csatlakozni az angyalokhoz, akik ilyenkor Mária születésén örvendeznek a mennyben. Azt tartották, hogy akinek „érdeme van rá”, meglátja a kelő napban Szűz Máriát. A népi megfigyelések szerint a fecskék Kisasszonykor indulnak útnak.

Mária Isten áldott földje, amelyből üdvösségünk virága és gyümölcse sarjadt. Ebből a szimbolikából nőtt az a 19–20. század fordulóján még élő Balaton-vidéki és göcseji szokás, hogy a vetőmagot az ünnepre virradó éjszaka, illetve kora hajnalban kitették a harmatra, hogy ne üszkösödjék meg. A nép nyelvén a két nagy Mária-ünnep (augusztus 15. és szeptember 8.) közti időszak neve a kétasszonyköze.

Mária születésének gazdag apokrif hagyományai vannak, s ezek kódexirodalmunkba is bekerültek. A 16. századi Teleki kódex Anna-legendájában olvasható: „Szent Annának elkövetkezvén az órája, a hétnek néminemű keddin szüle. Egészségben szülé az igaz Dávidnak királyi plántáját, ez világnak előtte választott leányt, az édes Szűz Máriát. Miképpen az angyaltul megtanítottak valának, mert ő vala ez világnak jövődő megvilágosíjtója és asszonya és tengörnek csillaga.”

A MI ESEMÉNYEINK

Nyaraltunk Miskolc és a környékén

Augusztus 6 és 11. között 23 felnőttel és 2 gyerekkel Miskolcon és környékén nyaraltunk a Fáy Károly Egyesület szervezésével. Az Uni-Hotel egyetemi kollégiumban kaptunk kellemes szállást a miskolci Egyetemvárosban. A hőség végig tombolt, mi nehezen de jól bírtuk ilyen időjárást.

A programok között a diósgyőri vár látogatása; Lillafüredre való kiruccanás; a Szent István barlang megtekintése; Miskolc belvárosával való ismerkedés; strandolás; a miskolctapolcai Sziklakápolna felkeresése; barlangfürdőzés; végül barangolás az Aggteleki Barlangban. Ezek a programok fakultatívok voltak. Lehetőségük volt választani a programok között, mit szeretett volna csinálni.

Mindannyian jól éreztük magunkat. Minden évről minden évre még szebb élményekkel gazdagodva térhettünk haza Budapestre. Jövőre talán a Szelidi-tónál nyaralunk megint, siketek érdeklődésére való tekintettel.

(Lampert-Szebeli Erzsébet)

Montenegró – Albánia

Ahol megszűntek a hallási különbségek

Idén nyáron alkalmunk nyílt, hallássérültekkel Montenegróba utazni és ott 11 napot eltölteni. Nem céлом részletes úti beszámoló írása, csak érzékeltetni szeretném egy vallásilag ortodox többségű országban hogyan lehet vasárnapi szentmisére jutni. A montenegrói lakosok 72%-a ortodox vallású, 18% muszlim és csak 3,44% római katolikus.

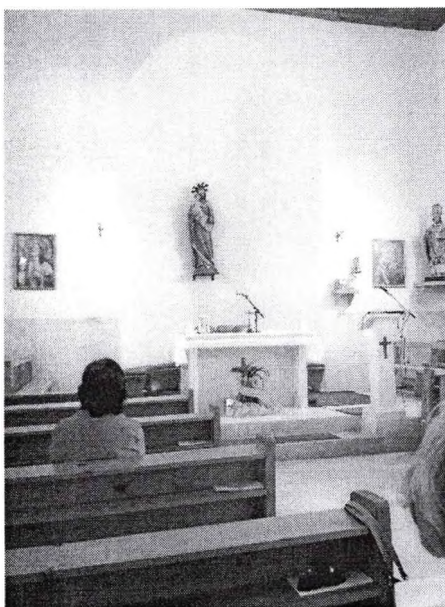
A csoportunk nem vallási alapon szerveződött, így sokaknak nem volt igénye, hogy a vasárnapot szentmisével megszentelje. Korábban interneten keresgéltem, hogy van-e egyáltalán a húszezer lakosú Ulcinj-ban, ahol megszálltunk, katolikus templom. Találtam is egyet a szállásunktól mintegy három kilométerre. Odaérkezésünkkor első utam oda vezetett, hogy megtudjam, mikor van vasárnap szentmise. A keresés elég kalandos volt, mert hatalmas szintkülönbségek vannak a városon belül és a legrövidebb út nem az egyenes, hanem a szerpentin. A szűk utak mentén a járda nem is fér el, így sokszor az amúgy is szűk úttesten kellett gyalogolnom. De szerencsésen megtaláltam az egyetlen katolikus templomot, mely egy kisebb katolikus temetőben található.

A templom egyetlen hosszú hajóból állt. A padok két oldat a falig értek és 5-5 személy részére adtak ülőhelyet. A templomba közel százötven személy fér be, ebből ülőhely közel száz személy részére van. A hajó elején két lépcsőfok vezetett a pici szentélybe, ahol a pap két ministránssal éppen elfért. A sekrestye is a bejáratnál a torony aljában volt. Vasárnap a szentmisére négyen mentünk a csoportunkból. A 10 órás kezdés előtt már többen gyülekeztek a padokon a temető árnyas fái alatt. A templomba kellemes légkondicionált levegő volt, ami a nagy melegben igen jólesett. A szentmisét egy fiatal albán atya tartotta, albán nyelven. Az evangéliumot és a szentbeszédet az albán mellett angolul is felolvasta, illetve elmondta.

Nagy örömöm volt számomra, hogy ott Montenegróban mind a négyen egyformán értettük az albán nyelvet, így megszűntek a különbségek siketek, nagyothallók és hallók között.

Egy másik nagyon szép példát láttunk Albániában a békés, vallási egymás mellett élésre. Tudnunk kell azt, hogy Albánia többségében muszlim vallású ország. Albánia vallási megoszlás a következő: muszlim 58%, katolikus 10%, ortodox 7%. Goricë faluban nagyon szegények voltak a katolikusok és nem volt templomuk, ezért a szomszéd faluba, igen messzire kellett misére járniuk. Ezért a helyi muszlim közösség épített nekik ajándékba egy szép kis katolikus templomot. Ilyen is van, tudjunk róla!

kép és szöveg: Lauer Tamás

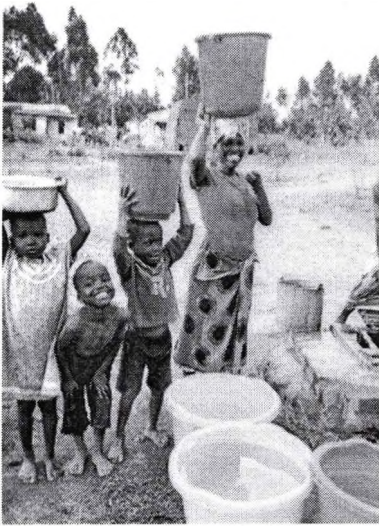

EGYHÁZI HÍREK

(Magyar Kurír)

Kutak Afrikának – Ferences kezdeményezés a vízhez jutásért

Amnak érdekében, hogy az ivóvíz könnyebben hozzáférhető legyen Afrikában, a Ferences Világi Rend (OFS) a lehető legközvetlenebb módon próbál segíteni egy gyűjtéssel: három ország – Malawi, Uganda és Zimbabwe – egy-egy településén terveznek kutakat és hozzájuk kapcsolódó berendezéseket telepíteni.

A nyugati világban, így Magyarországon is az emberek többsége természetesnek veszi, hogy bármely pillanatban friss, tiszta ivóvízhez juthat. Eközben hajlamosak vagyunk elfeledkezni arról, hogy a világ jelentős részén a vízhez való hozzáférés

egyéltalán nem könnyű, hanem sokszor fáradságos, sőt nemegyszer veszélyes munkát jelent. Ezt a problémát igyekeznek most enyhíteni a Ferences Világi Rend (OFS) európai közösségei egy nem mindennapi kezdeményezéssel, amely a Well4Africa nevet kapta.

„Tapasztalatból ismerem az ivóvíz beszerzésének nehézségeit. Nemcsak a távolságot kell figyelembe venni, hanem azt is, hogy sokszor a völgyben kell a patakából meríteni, és azután felkapaszkodni a meredek parton, fejtetőn cipelve a 15-20 literes tartályt. Az asszonyok ezeket nem is tudják saját fejükre felemelni, hanem egymást kell segíteniük. És igen, sokszor fiatal lányok kényszerülnek ezt a nehéz munkát elvállalni a család ellátása érdekében. Az is előfordul, hogy fertőzést kapnak az emberek a piszkos víztől, amit kénytelenek használni. Ezek »megszokott« dolgok Afrikában, és mindenki tudja, elfogadja, hogy segítségre nincs lehetőség” – mondja Varga Anna, a magyarországi OFS nemzetközi tanácstaghelyettese, aki maga is hosszú évekig élt Afrikában.

A vízhez való hozzáférés alapvető emberi jog, és a világi ferencesek európai közösségei úgy döntöttek,

lehetőségeikhez mérten segítenek csökkenteni ezeket a nehézségeket, ily módon is válaszolva Ferenc pápának a Laudato si' kezdetű enciklikájában megfogalmazott gondolatára: „Világunk súlyos társadalmi adósságban van a szegényekkel szemben, akik nem férnek hozzá az ivóvízhez.”

Mindannyian tudjuk, hogy a szegényebb országoknak szánt jószándékú segítséget, támogatást nem mindig egyszerű célba juttatni, annak módját sem könnyű meghatározni. Ezért a kezdeményezés elindítói úgy döntöttek, a lehető legközvetlenebb utat választják: olyan afrikai településeken próbálnak meg segíteni, ahol testvéri közösségeik működnek, és amelyeket az ottani OFS országos tanácsai kijelöltek. Így három ország (Malawi, Uganda és Zimbabwe) egy-egy településén szeretnének kutakat és a hozzájuk kapcsolódó berendezéseket telepíteni. Olyan emberekhez jut el így közvetlenül a támogatás, akiket ismernek, a pénz útja nyomon követhető, az eredmények ellenőrizhetők lesznek. Egyetlen kút telepítésének a költsége körülbelül 38 ezer euró, azaz 12 millió forint, és természetesen a települések teljes lakosságának – nem csak a katolikusok és a ferencesek közösségének – javát szolgálja.

A friss és tiszta ivóvíz nem csupán a környéken lakók szomját oltja, hanem lehetővé teszi fák ültetését, kertészeti kultúrák kialakítását, állatok tartását; jobb higiénias körülményeket biztosít, de még templomok építését is segíti (a téglavetéshez szükséges a víz). Ezen közvetlen eredményeken túl ezek a projektek az oktatáshoz való hozzáférést is szolgálják – hiszen a gyerekek vízfordás helyett iskolába tudnak járni, valamint a biztonság fokozásához is hozzájárulnak, mivel a kutakhoz járó lányok gyakran erőszakos támadásoknak vannak kitéve. (...)

Hivatásunk középpontja megtapasztalni a titkot! – Beöltözés és fogadalomtétel

Pannonhalmán

Urunk Színeváltásának ünnepe több szerzetesközösségben is az elköteleződés alkalma. Ekkor történik a beöltözés, fogadalomtétel. A

Pannonhalmi Főapátságban idén ketten kapták meg a jelöltruhát, egy testvér egyszerű fogadalmát hosszabbította meg, a szentmise keretében örökfogadalomra került sor.

A Pannonhalmi Főapátságban a bencés közösség számára többszörös ünnep volt idén augusztus 6-a. A Laudes keretében először két érdeklődő, Kovács Tamás és Rajta László kapta meg a jelöltek ruháját. Életük most következő időszakában, a pannonhalmi monostorba beköltözve a szerzetesek imádság és munka köré szervezett életével ismerkednek meg. Ugyanebben a reggeli imaórán Biriszló Lőrinc testvér újabb három évre egyszerű fogadalmat tett. Gérecz Imre magiszter Illés próféta alakját állította eléjük, aki negyven nap és negyven éjjel ment, hogy eljusson Isten hegyéig, a Hóreb-ig (vö. 1Kir 19,5–8). A hegyre való felkapaszkodás képét segítségül hívva buzdította a két jelöltet és a fogadalmát megújító testvért. „Odafent majd egyben látod az utat, amit bejártál, és megérted azt is, hogy miért kellett útra kelned. Megtalálod a te életed Hórebét, vagyis azt a helyet, ahonnan már nem

akarsz továbbmenni” – mondta rövid homíliájában Imre atya. (...)

Az örökfogadalmat tevő Dávid testvérhez intézett személyes szavai után a főapát a Szentlélek erejéről is szólt. „A Szentlélek segít, hogy életünk tekintetét Jézusra fordítsuk, és engedjük azt is, hogy ő nézzen minket, hogy naponta felfedezzük: olyan kincs letéteményesei vagyunk, amely emberibbé tesz, és segít, hogy új életet éljünk. Ez a kincs a közösség! A testvéri közösség azokkal, akik ugyanazon karizma megélésére kaptunk meghívást!” Dávid testvér elfogadta Isten hívását, hogy a pannonhalmi szerzetesközösség tagjaként fedezze fel ezt a kincset, és tanúskodjon róla az emberek előtt. A homíliát követően a fogadalmat tevő a főapát kérdéseire válaszolva megerősítette szándékát, hogy Istennek akarja elkötelezni magát. A Mindenszentek litániájának eléneklése után Dávid testvér felolvasta és aláírta örökfogadalmának kézzel írt dokumentumát, majd az oltár előtt háromszor énekelte el azt a zsoltárverset, melyet Szent Benedek erre az alkalomra ír elő a Regulában: „Fogadj el engem, Istenem, szent igéd

szert, hogy neked éljek, és ne szégyeníts meg engem, mert tebenned bíztam, Uram!” (118,56) (...)

Koczka Dávid testvér Révkomáromban született 1979-ben. Matematika–fizika szakos tanárként dolgozott több éven át, szerzeteséletének

megkezdése előtt néhány évig a Pannonhalmi Bencés Gimnázium tanára volt. 2014-ben öltötte magára a szerzetesruhát. Az utóbbi két évben Budapesten, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán végezte teológiai tanulmányait. Bár a hittudományi stúdiumok még folytatódhatnak, az örökfogadalom letétele új munkakörrel is jár, ezt Hortobágyi Cirill főapát jelöli ki számára.

Száztíz év után lesz ismét eucharisztikus körmenet Angliában

1908-ban betiltották a katolikusok eucharisztikus körmeneteit Anglia és Wales területén, a hivatalos indoklás szerint, mert „zavart keltettek volna a társadalomban”. Idén szeptember elején azonban a liverpooli eucharisztikus kongresszushoz kapcsolódóan újra tartanak körmenetet.

Az *Adoremus* eucharisztikus kongresszuson, amelyet szeptember 7. és 9. között tartanak Liverpoolban, tízezer vesznek részt, és ötezer jelezték részvételüket az eucharisztikus körmeneten – tájékoztatót a SIR olasz katolikus hírügynökség.

Száztíz évnek kellett eltelnie ahhoz, hogy a demokrácia őshazájában az angol és walesi katolikus állampolgárok az utcára vonulhassanak, követve és imádván az Oltáriszentségben rejlő Üdvözítőt. 1908-ban az akkori Herbert Asquith liberális angol miniszterelnök megtiltotta országszerte a katolikus körmenetek

megtartását, mert úgymond a „közrend megzavarásától” tartott. A közrendet valójában a szélsőséges protestáns társulatok zavarták volna meg, melyek az anglikán Angliában nem tolerálták a katolikusok nyilvános megjelenését.

Robert Byrne birminghemi katolikus segédpüspök, a kongresszus elnöke szerint mára nagyon megváltoztak a körülmények. „A Katolikus Egyház a társadalom része. Jelenléte sokkal nagyobb, mint 110 évvel ezelőtt, amikor a tiltásokat bevezették. Ma már nem úgy tekintenek rá, mint egykor, amikor idegen veszélynek tekintették. Liverpool összes keresztény vezetője jelen lesz a körmeneten, mely lezárja a háromnapos eucharisztikus kongresszust. A legszentebb Oltáriszentség mögött haladnak majd, amelynek körbevételét 1908-ban betiltották.” (...)

Valamiféle sikert várnak ettől az eseménytől? – kérdezték a birminghemi püspököt, aki azt válaszolta, hogy „nem annyira a siker a jó szó. A legfontosabb az, hogy a híveket buzdítsuk az eucharisztikus hitre és az egész *Adoremus* rendezvény kiváló eszköz arra, hogy elérjük ezt a célkitűzésünket. Az Eucharisztia ugyanis az életünk forrása és csúcsa, melyben Krisztus jelen van közöttünk. A mi keresztény hitünk ugyanis a Jézus Krisztussal fenntartott személyes kapcsolatra épül, és mi katolikusok éppen az Euchariszián keresztül mélyítjük el azt a kapcsolatot. Az egész kongresszus során mindig lesz alkalom arra, hogy az Eucharisziában imádjuk az Urat. Ez az imádás vezet el a szentmiséhez, amikor egyedül állunk az Úr előtt és elmélyíthetjük az iránta való szeretetünket, továbbá szívünk szerető szavaival köszönhetjük őt. A szentségimádásban különleges és új módon becsüljük meg őt, amit egyébként a szentmisében teszünk.”

„Az evangelizációval készülünk megújítani Anglia és Wales katolikus egyházát. Egy mind jobban elvilágiasodott társadalomban élünk itt Nagy-Britanniában, ahol szinte már elfeledik az Istent. A liberális és toleráns program mögött azonban valójában mélyen vallásellenes rend rejtőzik. El akarják űzni a hitet a közhivatalokból és le akarják fokozni azt egyszerű magánműködésre. A megszervezett vallásosság azonban kihívásként fordul a napjaink gondolkodásmódja felé” – nyilatkozta Robert Byrne.

Az 59 millió lelket számláló Anglia legnagyobb vallási közössége a helyi anglikán egyház. Az utóbbi harminc esztendőben azonban szinte a felére csökkent azoknak a száma, akik magukat anglikán kereszténynek tekintik,

jóllehet meg vannak keresztelve. A katolikusok száma stabil és egyre inkább erősödést mutat. A lakosság tíz százalékát alkotó római katolikusok a sok évszázados vallási akadályoztatásuk után mind határozottabban élik és képviselik saját meggyőződésüket, aminek éppen most formálódó jele a szeptemberi nemzeti eucharisztikus kongresszus Liverpoolban.

Személyes ellentétek vezettek Epifanosz kopt apát meggyilkolásához

Július 29-én az egyiptomi Nagy Szent Makariosz-monostorban meggyilkolták Epifanosz püspököt, a monostor apátját. A kopt egyházat megrázó ügyben újabb fordulatok történtek: bebizonyosodott, hogy egy szerzetes a tettes.

Epifanosz püspök reggeli imádságra indulhatott a templomba, amikor megtámadták. Vérbe fagyott holttestét a cellája előtt találták meg; a rendőrség akkori közlése szerint nehéz tárggyal ütötték fejbe az áldozatot.

Wael Saad Tawadros, a monostor immár csak volt szerzetese a napokban bevallotta, ő követte el a gyilkosságot, és azt is megmutatta a nyomozóknak, hova rejtette el az épület raktárában a vasrudat, amivel lesújtott a 64 éves apátra.

Tawadrosz pátriárka a kopt ortodox egyházat megrendítő eset kapcsán hangsúlyozta, az egyháznak semmit nem szabad eltitkolnia.

Felkavaró részletek láttak napvilágot az eset kapcsán: a közösségben zajló belső harcok, az emberi nyomorúság sokféle arca, a bűnrészességgel vádolható társak; egyházi emberek, akik a monasztikus élet szentségét profanizálták, majd öngyilkosságot akartak elkövetni, amikor látták, hogy a rendőrségi vizsgálat előrehaladtával a gyanú kezd rájuk terelődni.

A 34 éves Wael Saad Tawadros 2010-ben lépett be a monostorba, ahol az Isaiah al-Makary nevet kapta. Idén augusztus 5-én, a halálesetet követő feszült légkörben elűzték a monostorból és megvonták tőle egyházi fokozatait. A döntéssel Tavadrosz pátriárka egyetértett, utalva olyan cselekedetekre, amelyek „összeegyeztethetetlenek a monasztikus viselkedéssel”.

Előző nap Wael öngyilkosságot kísérelt meg, rovarirtót ivott. Boulous Halim, a kopt ortodox egyház szóvivője elmondta, a szerzetes elküldése nem állt összefüggésben az akkor még be nem vallott gyilkossággal, hanem a korábban, 2018 elején indult fegyelmi eljárás következménye. Az akkori döntés alapján három évre akarták a monostorból eltávolítani, áthelyezve őt egy másik épületbe, ez azonban akkor nem valósult meg, mert néhány szerzetestársa petíciót indított a védelmében.

Hétfőn a Nagy Szent Makariosz-monostor egy másik szerzetese, Faltaous al-Makary kísérelt meg öngyilkosságot: felvágta ereit és leugrott a monostor egyik épületének negyedik emeletéről – ő válságos állapotban fekszik egy kairói kórházban. Az egyiptomi média szerint a monostor belső biztonsági kamerái rögzítettek egy veszekedést, mely a gyilkosság előtti órákban zajlott Epifanosz püspök és néhány szerzetes között.

Több jel arra utal, hogy Epifanosz apát tragikus halála hátterében személyes neheztelések állnak; ugyanakkor az egész kopt ortodox egyház, különösen a szerzetesség számára számos problémát vet föl, megosztottságot és lappangó ellentéteket sejtet a kopt egyházi struktúrában és hierarchiában.

Évtizedek óta szenvedett a Makariosz-monostor közössége az ellentétektől. A 60-as évek végefelé érkezett a monostorba Matta el-Meskin, a kopt szerzetesség és lelkeség újjászületésének kiemelkedő alakja. Erős és karizmatikus személyiség volt, aki komoly összeütközésbe került III. Shenouda pátriárkával, a kopt újjászületés másik főszereplőjével. Sok minden megváltozott Tavadrosz pátriárka idején; azonban az ellentétek megmaradtak, többek között Matta el-Meskin tanítványai és tisztelői (például a meggyilkolt Epifanosz püspök), illetve a Shenouda pátriárka által kinevezett püspökök között.

Augusztus 3-án a kopt ortodox szinódus szerzetességgel foglalkozó bizottsága 12 új szabályt fogalmazott meg. A hivatalos intézkedés célja a monasztikus életforma hagyományos arculatának megőrzése: a világ forgatagától való elvonulás, az imára fordított idő, a munka és a csönd. A

szerzeteseket többek között arra kérték, hogy vonuljanak vissza a közösségi média használatától, amelyet a kopt egyházban nem egyszer arra is használtak, hogy „zavaros tanokat” terjesszenek, személyek elleni pletykákat tápláljanak és hittani álvitákat folytassanak.

Tavadrosz pátriárka múlt szerdai, hagyományos beszédében igyekezett vigasztalni és bátorítani a híveket. Ismét kiemelte: az egyháznak semmit sem kell rejtegetnie, mert a kincsek és ajándékok, melyeket kapott, és amelyek életben tartják, nem semmisülnek meg az emberi gyengeségek, hibák, bűnök és bűntények következtében.

Hogyan győzd le a gonoszt? **Tanácsok Róma fő ördögűzőjétől**

A 2016-ban elhunyt olasz exorcista, Gabriele Amorth 2015-ben egy hosszú interjúban osztotta meg, hogyan tarthatjuk távol magunktól a sátánt.

Sok keresztény nem hisz a gonosz létezésében. Egy bíboros magát Amorth atyát, a híres ördögűzőt és mariológust is figyelmeztette, hogy szerinte mindez csupán babonáság. Mások viszont a másik végletbe esnek, és mindenhol az ördögöt látják, egészségtelen mértékű figyelmet fordítanak rá. Amorth atya élete vége felé, 90 évesen megfogalmazott „spirituális testamentumában” a helyes perspektívába kívánta helyezni a dolgokat.

A valóság az, hogy Isten elmondhatatlanul szebb, mint az ördög, sokkal vonzóbb – fogalmazott Amorth atya az interjúkötetben, melyet kollégája, Angelo De Simone készített vele. Szomorú, hogy sok katolikus úgy él, mintha Isten szeretete elkedvetlenítené az embert... Ezzel természetesen a gonosz malmára hajtjuk a vizet. Isten gyermekei vagyunk – ez az örömhír, amelyet minden kereszténynek sugározni kellene. Hogyan tudunk evangelizálni, ha nem sugárzik rólunk Isten szeretete? Hogyan tudjuk továbbadni ezt a tüzet, ha pusztán „vallásosak” vagyunk (mindenki az valahol, még a legkeményebb ateista is), de nem simultunk oda Jézus szívéhez?

Mária oltalma alatt

A gonosz valóban létezik, és vannak emberek, akik a hatalma alá kerülnek, bár nem sokan. Amorth atya élete java részét az ő megszabadításuknak szentelte, illetve az ördögnek a társadalomban látszó

„ujjlenyomatait és pusztító hatású műveit” is igyekezett eltüntetni.

És mégis, ez a pap, aki Lucifer-szakértőnek mondhatta volna magát, nagyon is óvatos volt: vigyázott, hogy mindez ne váljék megszállottsággá. A keresztények életét is kísérő kísértések és elbukások esetére a következő tanácsokat adja: „Ha van egyetlen biztos módja annak, hogy megmeneküljünk az ördög hatásától, az az, ha engedjük, hogy a jóság és szépség vonzzon magához minket, amely a jóból, az Istenből, a mi Atyánkból árad.” Ő maga a királyi utat választotta: Mária példáját követte, és a Szent Szűz oltalma alá helyezte magát.

Gabriele Amorth, Pio atya tanítványa egyáltalán nem akarta kisebbiteni a bűnt, a gonoszt, a pokolt. Azonban, miként Kis Szent Teréz, tudta jól, hogy a szeretet fog megítélni minket. És mégis, Ádám és Éva bűnbeesése óta „a mélyebb ok, ami újra és újra megakadályozza az Istennel való közösséget, a félelem Istentől; a félelem, amely nem engedi, hogy érezzük: gyermekként szeretnek minket”. Ez a sötétség angyalának rettenetes hazugsága: „Isten nem szeret téged.” Ez a legnagyobb rossz mind közül, és ebből fakad az összes többi: „nem ismerték az Atyát”. Az Atya szeretete nélkül a törvény csak súlyos teher.

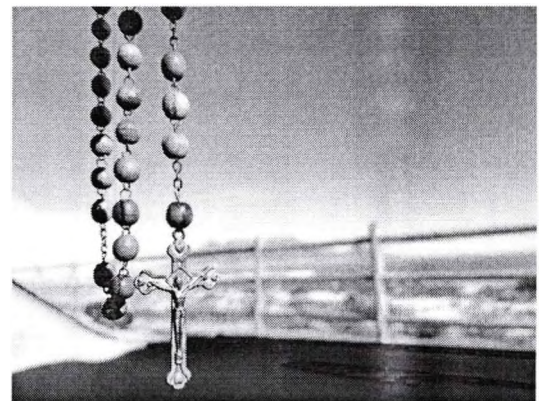
Teljes és tökéletes bizalom az Atya szeretetében

Krisztus egész életében, a Golgotáig tanúságot tett róla és példát adott, hogyan kell ellenállni a sátánnak és legyőzni a gonoszt: az Atyára való tökéletes ráhagyatkozással, átengedve magunkat az Ő szeretetének. Ez nem tud megtörténni a mindennapos közreműködésünk, odafigyelésünk nélkül – hogy „átalakítsuk szolgáló állapotunkat a fiú identitásává”. Utunk közben az ördög megtesz mindent, hogy akadályozzon: „jelenléte és cselekedetei a világban éberren tartanak minket, hogy készen álljunk a csatára”. A Fiú azt akarja, hogy mi is részesei legyünk az Ő sikeres harcának a sátán ellen, és minden művének, hogy mi is győztesek legyünk Vele együtt, az Atya tenyerén.

A keresztény arra kap meghívást, hogy vegye fel a harcot, mint Krisztus, nem úgy, hogy a gonosztevők ütéseire ütéssel válaszol, hanem azzal, hogy békésen tesz tanúságot az igazságról: „Mi nem hús-vér teremtmények ellen küzdünk, hanem gonosz lelkek ellen, akik ezt a sötét birodalmat lakják.” Nem embereket kell kiszemelniük, akiknek talán csak „nem volt lehetőségük megismerni az Atyát”, inkább engedelmeskedjünk Krisztusnak, és kövessük az útmutatást, amelyet Szent Pál a római keresztényeknek adott: győzzük le a rosszat jóval, mert „a bosszú bosszút szül, nem töri meg a gonosz láncolatát: állandósítja és súlyosbítja azt”.

Alázat, hit és imádság

És legvégül: a legfélelmetesebb ördögi csapda a kishitűség, a közöny, a lelki dermedtség, mely fokozatosan sötétségbe taszít minket. Hogy tudjuk ezt és a gonosz kísértéseinek sokaságát elkerülni? Ennek eszközei és gyógymódjai már kétezer éve ismertek: „...alázat, hit, imádság (rózsafüzér), a szentségekhez való gyakori járulás (szentmise, kiengesztelődés), keresztény élet, összhangban az evangéliummal, jótékonyosság és az ellenségeinknek való megbocsátás”. Valamint Mária példájának követése, az ő védelme, oltalma alá menekülés.

ÜNNEP

A Fájdalmas Szűzanya

Szeptember 15. a Fájdalmas Szűzanya (Hétfájdalmú Szűz) emléknapja Egyházunkban. A Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepéhez kapcsolódik, liturgikus ünneplését először a szervita rendnek engedélyezték, majd VII. Piusz pápa terjesztette ki az egész egyházra.

Lukács evangéliumában olvassuk: Simeon megáldotta őket, és így szólt anyjához, Máriához: „Íme, ő sokak romlására és sokak feltámadására lesz Izraelben, jel lesz, amelynek ellene mondanak – a te lelkedet is tör járja át –, hogy kiderüljenek sok szív titkos gondolatai.” (Lk 2,34–35)

Az Egyház mindig szeretettel és tisztelettel szemlélte a Szűzanya szenvedését – köztük a legnagyobbat: a keresztfá alatt érzett fájdalmát.

1233. augusztus 15-én hét gazdag firenzei férfi elvonult a Monte Senarióra. Elhatározásuk az volt, hogy ápolják a Fájdalmas Szűzanya tiszteletét. XI. Benedek pápa 1304-ben jóváhagyta a szabályzatukat, és ezzel elismerte Mária Szolgáinak Rendjét, vagyis a szervitákat, akik a Szent Kereszt felmagasztalása utáni napon, szeptember 15-én megemlékeztek a Boldogságos Szűz szenvedéséről. Az ünnepet VII. Piusz pápa terjesztette ki az egész Egyházra, hálából Napóleon fogságából való szabadulásáért, és szeptember harmadik vasárnapjára helyezte.

A kultusz népszerűsítéséből a ferencesek is kivették a részüket, két kiemelkedő irodalmi mű is hozzájuk kapcsolódik: Szent Bonaventura zsolozsmája és Jacopone da Todi Stabat Mater című himnusza. Mindkettő belekerült a római liturgiába, és

kiapadhatatlan források és minták lettek a szakrális népköltészetnek, a Mária-siralomnak is. Első magyar nyelvű versünk, az Ómagyar Mária-siralom is ennek az áhítatnak az emléke.

A művészek ábrázolásain gyakori a szenvedő anya ábrázolása, igen gyakran ölében tartja halott Fiát (Pietà).

A magyar nyelvterületen is több templom ünnepli kiemelten védőszentjeként a keresztfá alatt álló Máriát. A régi magyar szóhasználatban élt még a Fájdalmas Boldogasszony és a Hétfájdalmú Szűz megnevezés is.

„Istenünk, te úgy akartad, hogy a Szűzanya osztozzék Fia szenvedésében, és ott álljon dicsőséges keresztfé alatt. Add meg Egyháznak, amely vele együtt részt vesz Krisztus kínszenvedésében, hogy része legyen Krisztus feltámadásában is. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen”

TANULSÁGOS MESE

Békamese

Volt egyszer egy csoport béka, akik versenyezni akartak. Egy napon magas torony tetejére akartak feljutni. Sok néző gyűlt össze, hogy figyeljék a versenyt és biztassák a békákat.

Elkezdődött a verseny. A nézők közül senki nem hitt abban, hogy egyiküknek is sikerül feljutni a torony csúcsára.

Ilyeneket mondogattak: „Oh, de fárasztó! Sosem fognak feljutni! Lehetetlen!”
Vagy: „Semmiképp nem sikerülhet, a torony túl magas! Próbálkozni is felesleges.”

A békák kezdtek lemaradozni, egyre többen pottyantak le – egyetlenegy kivételével aki élénken kapaszkodott felfelé.

A nézők közben ezt kiabálták: „Gyertek le! Oda nem lehet feljutni! Lehetetlen!”

Egyre több béka gondolta meg magát és fordult vissza. Csak az az egy haladt tovább kitartóan. Egyáltalán nem akarta feladni! Végül mindegyikük feladta, azt az egy békát kivéve, aki hatalmas ambícióval és kitartással egyedül jutott fel a torony csúcsára!

Ezután a többi béka meg akarta tudni, hogyan sikerült neki az, amit mindannyian lehetetlennek hittek. A nézők odamentek a békához és megkérdezték, hogyan csinálta.

A béka nem válaszolt, csak jelelt. Ekkor derült ki, hogy győztes béka siket volt!

